the effect of the concession, and you allowed us to make the payment of interest to suit our convenience. This is all what you have done. Now from 1923 to 26 there was no dividend paid. What will you think? You will think that the Mill is not properly managed. I will show you that from 1923 to 26 no dividend is possible to be paid. What does it mean? That means the financial unstability of the Mill. I say it is not unstable. That will take time to prove.

President.—It is a matter for the Directors to prove.

Dr. A. R. Menon.—And it is for the share-holders to inquire into the working of the Mill.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—The Government is in a difficult position. The Government will surely see. The Government will not rush into matters and spoil them.

Dr. A. R. Menon.—I have an occasion to say that Government have rushed. I will prove. I suggest that you should not rush in a case of this matter when eminent authorities of the country ask the Government to give subsidies. You must listen to the facts. Understand the situation and act.

Mr. C. Barton Wright.—If the Government is going to enquire into the matter, I am quite satisfied. I don't press the motion.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—The Government is going to enquire.

(*The motion was with leave withdrawn.*)

President.—The question before the House is "Demand No. XIV.—Accounts and Finance—Rs.35,299" may be passed.

Demand carried.

Demand No. XV—Law and Justice—Rs. 1,56,703.

Mr. A. Sankara Menon.—I request the House to pass the Demand under "Law and Justice" Rs. 49,510. In doing so, I shall briefly refer to the variations between this budget and the budget for 1103. There is a reduction of Rs. 1,836 in the salary of the Government Advocate. This is due to the fact that the present incumbent is now drawing only the minimum salary. There was an allotment of Rs. 1,000 on account of the purchase of books for the Chief Court Library. The Chief Court thought that the allotment was not sufficient, and with that amount the library cannot be equipped with all the up-to-date books. A further allotment of Rs. 500 was, therefore, made, and so the amount stands at Rs. 1,500.

The Additional District Court at Trichur is to be continued for the whole of the next year, and, therefore, there is a further allotment of Rs. 5,000 and odd on that account over the budget of 1103.

Then there is provision made for the purchase of two typewriters and also to substitute chairs for wooden stools in the Magistrate's Court. I do not think that the other details call

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for any remarks, and so I shall not take up the time of the House in referring to them. I request that this allotment be passed in full.

Motion No. 1.

Mr. A. B. Salem.—*To reduce the allotment of Rs. 49,510 for 'B—Civil Justice' by Re. 1.*

President.—Motion No. 1 by Mr. A. B. Salem.

Mr. A. B. Salem.—Sir, I have tabled this cut for the purpose of bringing to the notice of the Government the absence of certain jurisdiction in the Chief Court. Elections (contested elections) are taking place in the country and we want speedy remedies, in these cases. We have had the difficulty of the absence of such jurisdiction felt during the last Municipal elections in Ernakulam, and there was no speedy remedy available. The writ of Mandamus, which is the only method by which public officers can be compelled to do their duties in emergencies, is not there now. That jurisdiction is always vested in the highest courts both in England and India. By a specific relief amendment the jurisdiction is given to the High Courts in India. That is absent here. A decision has already been made in the Chief Court that they have no such jurisdiction conferred on them. The decision is felt to be wrong, and it is binding upon us and, therefore, I pray that the necessary jurisdiction for such speedy remedies as Mandamus Habeas-corpus be conferred on the Chief Court by an amendment of the Specific Relief Act, on the lines that have been adopted in British India. That is all, Sir, what I have to say.

Mr. A. Sankara Menon.—Sir, the jurisdiction referred to is a very extraordinary jurisdiction. I may point out that even all the High Courts in British India do not have that jurisdiction. It is only some of the High Courts that have this jurisdiction. When the matter relating to this regulation was before the Committee, the point was considered, and it was their opinion that it was not necessary to have this provision here. The courts are situated very near to each other, the matter can be adjudicated by application for the issue of an injunction, and the matter taken up to the Chief Court without undue delay. I shall also show by reading a passage from Mr. Banerji's Law of Specific Relief in India as to how three of the High Courts in India came to have that jurisdiction. The provision referred to by the Hon'ble Member for Jews is contained in Chapter VIII of the Specific Relief Act. The same object can be achieved here by applying for an injunction and the matter can be taken without great delay to the Chief Court. Government have however no objection to consider again the necessity for such a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

provision, but, as I have pointed out, the matter was once considered by the Law Committee when the Regulation was introduced, and in their opinion it was not necessary to introduce such a provision into our Regulation.

Mr. A. B. Salem.—May I ask for information from the experienced Law Member how many days it would take for a matter to go from the Munsiff's Court to the Chief Court? By making an application, filing a suit, getting orders passed and getting copies out, then going to the District Court and then going through the same procedure and then filing an appeal in the Chief Court, how many days all these would take? That matter is very relevant. Between the day of the presentation and scrutiny sometimes only two days lapse, and within that time to rush through all these processes is impossible. I have had the experience, and, therefore, I felt it necessarily. Otherwise I would not have tabled this resolution. Therefore, I ask the learned Law Officer to kindly enlighten us how many days it would take. If it would take one week, then it is necessary to have that jurisdiction, because you have matters to be done within two days.

Mr. A. Sankara Menon.—Sir, it is very easy to make the Chief Court to take up the matter if it is of a very urgent character. It need not take more than two or three days. If the Chief Court consider the matters so very important, they can call up the case at once to their file. The Chief Court has jurisdiction to try original matters also, and, therefore, the Chief Court can at once bring the case to its file and then decide the matter. Therefore, it need not take any length of time to have the matter decided by the Chief Court.

Mr. A. B. Salem.—The Chief Court has denied that jurisdiction.

Mr. A. Sankara Menon.—The thing is that the Chief Court can call up any case from the Munsiff's Court or the District Court to its file if it is a very urgent matter and if it is brought to the notice of the Chief Court that by taking the regular course there will be great delay. So, if the proper procedure is taken, no delay will occur.

Mr. V. D. Ouseph.—There is some mistake in the statement. Of course, the Munsiff's Court can issue injunction just as the Chief Court, but out of apprehension they may not do it. That will be a Government action. If the party goes to the Chief Court, who goes to heed him? The Chief Court has power to call records and try original cases. We want actual jurisdiction. Who will be able to discharge these functions properly? Munsiffs' Courts are granted it, but they will not do

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

it. That is the reason why we ask for this provision. Whether they do it or do not do it is not the question. We must have a provision.

Mr. A. Sankara Menon.—The Government do not think that such a jurisdiction should be conferred upon the Chief Court. If it is thought necessary by any Member, a Bill can be introduced for that purpose. This is not a case in which a non-official is prevented from introducing a Bill of his own motion. I think there is no necessity for any further discussion.

Mr. A. B. Salem.—I know that a Bill can be introduced but I wanted to know what the Government's attitude is. And I would also point out to my learned Law Member that the Chief Court is like the Supreme Court; but nevertheless, the Chief Court denies the jurisdiction. Therefore, this matter may be considered. I don't press the matter to a division.

(*The motion was with leave withdrawn.*)

Motion No. 2.

B. Civil Justice.

Mr. C. J. Mathew.—*To reduce the allotment of Rs. 24,857 for '(3) Munsiffs' Courts—Establishment' by Re. 1.*

President.—Motion No. 2, Mr. C. J. Mathew.

Mr. C. J. Mathew.—I tabled this motion to point out the utter lack of accommodation due to two Munsiffs' Courts being located in one and the same building. The two Munsiffs are now obliged to share between them one common chamber, and even that is separated only by a screen from the court room. It is almost a dungeon, and there is not an inch of ground where the vakils could take rest or take tiffin. The court itself is too small that the vakils and clients practically rub shoulders, and it is a most uncomfortable housing that we are getting here. Only to point out the difficulties felt by the Munsiffs, the vakils and the clients is this motion tabled. So, either it may be shifted, or at least a vakils' room may at once be constructed in the local Munsiff's Court. I do not want to press it to a division.

(*The motion was with leave withdrawn.*)

Motions Nos. 3—9.

Mr. K. J. Antony.—*To reduce the allotment of Rs. 1,92,006 for 'B—Civil Justice' by Re. 1.*

C. Criminal Justice.

Mr. C. V. Kuriyan.—*To reduce the allotment of Rs. 11,668 for 'item, Establishment' by Re. 1.*

Mr. Thomas Manjuran.— *do.* *by Re. 1.*

Mr. C. J. Mathew.— *do.* *by Re. 1.*

Mr. A. B. Salem.—*To reduce the allotment of Rs. 41,945 for 'C—Criminal Justice' by Re. 1.*

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Law and Justice—Total.

Mr. K. J. Antony.—*To reduce the total allotment of Rs. 2, 51,500 under 'Demand No. XV' by Rs. 10.*

Mr. K. Ayyappan.— *do.* *by Re. 1.*

Mr. K. J. Antony.—Sir, I have brought forward this token motion with a view to inviting the attention of the Government to the stern necessity of extending uneven distribution of patronage in the matter of direct recruitment of Judicial officers from the Bar.

Among the officers who have been recruited from the Bar may be mentioned, Judges Messrs. Sahasranama Ayyar and K. M. Subrahmanya Ayyar; Munsiffs Messrs. U. Suppukkutti Menon, K. A. Poulose, M. Rama Menon, Harihara Ayyar and V. K. Kuttan Menon; and Magistrates Messrs. V. C. Krishna Menon and Sankara Menon. Thus there are five Nayars, three Brahmins and a solitary Christian. None is recruited from any other community.

Mr. A. B. Salem.—Not even a Jew.

Mr. K. J. Antony.—You all come under the other communities. This is, indeed, a clear instance of uneven distribution of patronage by the benign Government.

I urge that such should not be the case. The fishes and the loaves should be evenly distributed. The backward classes in particular should be given greater encouragement. The presence of the members of their community in positions of trust and responsibility will certainly be an incentive to them to elevate themselves in social order through education and perseverance.

Mr. K. Ayyappan.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Re. 1.*

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഞാൻ ഈ വിഷയത്തെ പറ്റിത ന്നെ ഒരു മോഷൻ അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് കൊണ്ടുവരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ ഇപ്പോൾ കുറെ സമയം അനുവദിക്കുമെന്നു് വിശ്വസിക്കുന്നു. എനിക്കു് പറയാനുള്ളതെല്ലാം ഇതോടു കൂടിതന്നെ പറയാം. സമുദായങ്ങൾക്കു് പ്രത്യേകം പ്രാതിനിധ്യം ഗവമ്മെണ്ടു് സർവ്വീസിൽ കൊടുക്കണമെന്നു് കാര്യം പറയുമ്പോൾ ഒരു കക്ഷിക്കു് സന്തോഷവും വേറൊരു കക്ഷിക്കു് വലിയ വിരോധവും കാണുന്നുണ്ടു്. വിരോധം കാണുന്നതു് ആക്കാണു്, അനുകൂല്യം കാണുന്നതു് ആക്കാണു്, എന്നു പരിശോധിച്ചാൽ തന്നെ ചിലരെല്ലാം വിചാരിക്കുന്നതു് പോലെ ഇതു് അത്ര അപ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു് പറയാൻ നിവർത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടു് സർവ്വീസിൽ പരക്കെ എല്ലാവർക്കും പ്രാതിനിധ്യം ഉണ്ടൊ? സമുദായ പ്രാതിനിധ്യത്തിനെകാര്യം വരുമ്പോൾ ഉദ്യോഗങ്ങൾ അധികഭാഗവും കരസ്ഥമാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നവരെല്ലാം അതിനെ എതിർക്കുന്നതായി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കാണാം. അതിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവരെല്ലാം ഏതെല്ലാം സമുദായങ്ങൾക്കു് സർക്കാർ സർവ്വീസിൽ പ്രാതിനിധ്യം കുറവുണ്ടോ അവരായിരിക്കും. സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്നു് വാദിക്കുന്നവർ ദേശാഭിമാനികളല്ലാത്തവരായിട്ടോ തലച്ചോറില്ലാത്തവരായിട്ടോ ഗവർമ്മെണ്ടിനു് കായ്ക്ഷമത വേണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ബോധമില്ലാത്തവരായിട്ടോ അല്ല. ഏറെക്കാലമായിട്ടു് അവർക്കു് ഗവർമ്മെണ്ടു് സർവ്വീസിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നതിനാൽ മാത്രമാണു്. ഇതിനെ എതിർക്കുന്നവർ അവർ വളരെകാലമായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവകാശത്തെ വിട്ടുകളയാൻ മടിയുള്ളവരാണു്. സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്നു് പറയുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ രാജ്യത്തു സമതലം ഉണ്ടാകേണ്ടതിനായി ശ്രമിക്കുന്നവരാണു്. ഞാൻ, സമുദായ പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ ആവശ്യം ഇല്ലാതാകണം എന്നു് മാത്രമല്ല ജാതിമതവ്യത്യാസമെ പാടില്ലാ എന്നു വാദിക്കുന്നവനാണു്. കൊച്ചിക്കാർ ഒരു നേഷനായി കാണ്മാനാകുന്ന ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. ഒരു ജാതിയെ കൊച്ചിയിൽ പാടുള്ളു. ഈഴവർ, നായർ, ബ്രാഹ്മണർ, മഹമ്മദീയർ, ക്രസ്ത്യാനികൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള നിർഭാഗ്യമേറിയ വ്യത്യാസങ്ങൾതന്നെ പോയിനാം എല്ലാം കൊച്ചിക്കാരെന്ന പറയുന്ന ഒരു ജനതയായി മാത്രം പരിണമിച്ചു കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണു് ഞാൻ. സമുദായ പ്രാതിനിധ്യത്തെപറ്റി വാദിക്കുന്നവരിൽ മിക്കപേരും അങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നു് ഞാൻ കരുതുന്നു. ഇതിനുള്ള വഴി എന്താണു്? എല്ലാവർക്കും വളരുവാനുള്ള ശക്തി കൊടുക്കുക. എല്ലാവരിലും അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന പ്രാപ്തിയെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉള്ള വഴിയെ തുറന്നു കൊടുക്കുക. എന്താണു് ആ വഴികൾ? പല വഴികളും ഉണ്ടു്. സർക്കാർ സെർവ്വീസ്സിൽ പ്രവേശനം അതിൽ ഒന്നാണു്. ഏതു സമുദായത്തിനു് ഇന്നു അധികം ഗവർമ്മെണ്ടു് ഉദ്യോഗം ഉണ്ടോ ആ സമുദായത്തിനു് കുറെ ശക്തി കൂടിയിരിക്കും. കുറെ പ്രാബല്യവും ഏറും. ഒരു അഞ്ചൽ പ്യൂൺ ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കുറെ ശക്തി വഹിക്കുന്നുണ്ടാകും. ഒരു പൊല്ലീസ് കൺസ്റ്റബ്ലിന്റെ കൈയ്യിലും ആ ശക്തി ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഗവർമ്മെണ്ടു് നാണ പറഞ്ഞാൽ കായ്യം ആവുകയില്ല. ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗം എല്ലാ സമുദായത്തിനും ശരിക്കു പങ്കിട്ടു കൊടുക്കണം. എന്നാൽ പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുന്ന കായ്യത്തിൽ കായ്ക്ഷമതയെ വിസ്മരിക്കണമെന്നു ഞാനല്ല ആരുംതന്നെ ഇവിടെ വാദിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പറയുന്നുവെന്നു് മറു ഭാഗക്കാർ അനാവശ്യവാദം കൊണ്ടുവരിക മാത്രമാണു്. ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ കായ്ക്ഷമതയ്ക്കു ശക്തി കുറച്ചിട്ടു് ആരേയും ഉദ്യോഗത്തിൽ വയ്ക്കണമെന്നു് പറയുന്നില്ലെന്നു് പ്രത്യേകം ഓർക്കണം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് ന്യായമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന യോഗ്യതകൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇന്നതെല്ലാമാണെന്നു കണക്കാക്കി നോക്കിയിട്ട് ആ ദയാഗ്രത ഉള്ളവരിൽ പ്രാതിനിധ്യം കുറവായ സമുദായത്തിലെ അപേക്ഷകന്മാർക്ക് മുൻഗണന കൊടുക്കണം. (*Hear, hear.*) ഗവൺമെണ്ടു് ഇക്കാല സ്ഥിതിക്കു് സ്വീകരിക്കേണ്ട നയം അതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈഴവർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിച്ചു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിൽ നിന്നും ആ മെമ്മോറിയൽ ഗവൺമെണ്ടിലേയ്ക്കു് അയച്ചു. അതിന്മേൽ ഗവൺമെണ്ടു് എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും കല്പന കൊടുക്കുകയും ഉണ്ടായി. അതിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഈ നയം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ കല്പന നടപ്പിൽ വരുന്നില്ല. അതും ഞങ്ങൾക്കു് ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നല്ലെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതു? ഓരോരൊ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ മേലിരിക്കുന്നവരും നമ്മെപ്പോലെ മനുഷ്യർ തന്നെയല്ലെ? അവിടെ അവരുടെ സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം കടന്നുകൂടും. മേലിരിക്കുന്ന അവർ അതു അറിയുന്നുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കുറ്റം പറയുന്നില്ല. അതു മനുഷ്യസ്വഭാവമെന്നെ കരുതാനുള്ളു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മനുഷ്യരാണു്. അവർ ദേവന്മാരല്ല. ദേവന്മാരാകണമെന്നും പറയുന്നുമില്ല. പറഞ്ഞാലും അവർ മനുഷ്യരായിത്തന്നെയിരിക്കും. അവർ അങ്ങിനെ ഇരുന്നാലും ഒരു ജാതിക്കാർക്കു പ്രത്യേകം അവശതകൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ചില നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നേ പറയുന്നുള്ളു. അതിനു വേണ്ടിയാണു് ഞാൻ വാദിക്കുന്നതു്. എന്റെ സമുദായത്തെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുകയാണെങ്കിൽ സിവിൽലിസ്റ്റ പരിശോധിച്ചാൽ നൂറു രൂപയ്ക്കു മേൽ ശമ്പളമുള്ള ഒരൊറ്റ ഈഴവനും ഇല്ല. ആ സമുദായത്തിൽ ഈ ശമ്പളത്തിനു മേലുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തന്മാരും സമർത്ഥന്മാരുമായ ആളുകൾ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടാണൊ?

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം.—ജ്ഞാനം ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ആരെല്ലാം ഇല്ലയൊ അവർക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിത്തന്നെയാണു് ഞാനിവിടെ വാദിക്കുന്നതു്. ഇവിടത്തെ സർവ്വീസിൽ ഈഴവർ ഇല്ലാത്ത കുറവിനെ പരിഹരിക്കാനായി യോഗ്യതയില്ലാത്ത ഈഴവരെക്കൊണ്ടുവച്ചു് ഇപ്പോഴേ ദുഷിച്ചിരിക്കുന്നതായി പറയുന്ന നമ്മുടെ സർവ്വീസിനെ കുറെക്കൂടി മലിനപ്പെടുത്തണമെന്നു് ഞാൻ ഒരിക്കലും പറയുകയില്ല. യോഗ്യതയുള്ളവർ ഈഴവരിൽ പലരും ഉണ്ടു്. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു് ഒഴിവു വരുമ്പോൾ യോഗ്യന്മാരായ ഈഴവർക്കു കൊടുത്തിട്ടു ബാക്കി മേൽ നായർക്കും, ക്രിസ്ത്യാനിക്കും, ബ്രാഹ്മണനും കൊടുക്കാൻ തരമുള്ളു (*hear, hear*). അവരാണു് ഈ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞവരേക്കാൾ പിന്നാക്കം നില്ക്കുന്നതു്. ഈഴവരേക്കാൾ പ്രാതിനിധ്യം കുറഞ്ഞ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വർ വരികയാണെങ്കിൽ ഈഴവക്കു കൊടുക്കാതെ അവക്കു കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയും. ഒരു പുലയൻ വന്നാൽ ഈഴവനു കൊടുക്കേണ്ടതു പുലയനു് കൊടുക്കണമെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നു. സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം പാടില്ലെന്നു ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ കോൺഗ്രസ് കാർ ബഹളം കൂട്ടുന്നുണ്ടു്. അതിനു തക്ക ഒരു കാലം എവിടേയും വന്നുകഴിഞ്ഞു എങ്കിലെ ഈ വാദം അവസാനിപ്പിക്കാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളു. നാർത്തു് വെസ്റ്റേൺ പ്രോവിൻസിൽ ഭരണപരിഷ്കാരം നടപ്പാക്കാൻ പാടില്ലെന്നു അവിടെ മഹമ്മദായ ഭൂരിപക്ഷമുള്ളതിനാൽ ഈ കോൺഗ്രസ്കാരിൽ പലരും വാദിക്കുന്നു. അവർ തന്നെയാണു് ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസ് (സർവ്വരാജ്യസഖ്യം) സിക്രട്ടറിയെറ്റിൽ ഇൻഡ്യക്കാരെ അധികം വെച്ചില്ലെന്നു പറഞ്ഞു് വാദിക്കുന്നതും. ഈവാദങ്ങളൊക്കെ നടത്തുന്നതു് സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം പാടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന കൂട്ടർതന്നെയാണു്. സമുദായ പ്രാതിനിധ്യവും മറ്റും പാടില്ലെന്നു പറയുന്ന എങ്കിൽ പിന്നെ അന്യനാട്ടിൽനിന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കൊണ്ടുവരുവാൻ പാടില്ല. സായ്പന്മാരെ വരുത്തുവാൻ പാടില്ല. ആവക ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കുതന്നെവേണമെന്നെല്ലാം പറയുന്നതിന്റെ ആവശ്യം എന്താണു്? അതിനു് ഒരു ന്യായവും ഇല്ല. അവർ ഇതൊന്നും അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവരല്ല. ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാൻ അത്ര മണ്ടന്മാരല്ല ഈ വാദക്കാർ. പക്ഷെ അവക്കുള്ള ആധിപത്യം വിട്ടുകൊടുക്കാൻ അവരുടെ മനസ്സു സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ ദയവായദൃഷ്ടി ഇതിൽ പതിച്ചു് ഈ കാര്യത്തെപ്രത്യേകം ആലോചിക്കണം ജൂഡീഷ്യൽ വകുപ്പിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ അടുത്തുതന്നെ ചില നിയമനങ്ങൾ വരാനിടയുണ്ടു്. അപ്പോൾ ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ ജാതിക്കാർ ഈ വകുപ്പിൽ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഈ രാജ്യത്തിലെ നീതിന്യായം ദുഷിച്ചതാണെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഞങ്ങളും ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ. ഇതുമൂലമുള്ള ആദായത്തിനും അധികാരത്തിനും യോഗ്യതക്കും അതുവഴി സമുദായത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന ബഹുമാനത്തിനുവേണ്ടി ഈ സമുദായത്തിനു് ഈവകുപ്പിൽ ഉദ്യോഗം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. അതു് ചീത്തയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എനിക്കു് ഗവമ്മെണ്ടിനോടു അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളതു് വെറുതെ സമ്മതിച്ചാൽപോരാ. സമ്മതം നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരണം എന്നാണു്. വലിയ ശുപാർശകൾ ചെയ്യുവാനൊ സേവപിടിക്കുവാനൊ ഞങ്ങൾക്കാർക്കും ശക്തിയില്ല. ആളും ഇല്ല. ഞങ്ങൾ വളരെ അകലത്തിൽ കിടക്കുന്നവരാണു്. വഴിയുടെ എല്ലാഭാഗവും തന്നെ ചെന്നെത്തിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാചെവിക്കടുത്തും ചെന്നുപറയാൻ തരമില്ല. പിന്നെ ഇവിടെവന്നു പറയാം. ഞങ്ങൾ മഹാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രാജാവു തിരുമനസ്സിലെക്കു് ഹരജി കൊടുക്കുന്നുണ്ടു്. തിരുമനസ്സിലെ കല്പനയുണ്ടായാൽമാത്രംപോരാ. അതു് പ്രവർത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നകാര്യം ഗവമ്മെണ്ടു് ഗാഢമായി ചിന്തിക്കണമെന്നു് ഞാൻഅഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇതു ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു് പരമ സങ്കടമായിരിക്കും. ഒരു രാജ്യത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു് സങ്കടം വരുത്തുന്നതു് ഒരു രാജ്യത്തിനും ഗവമ്മെണ്ടിനും നല്ലതാണെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ആയാലും ഒരാളുടെതന്നെ ആയാലും ന്യായമായ സങ്കടത്തെ പരിഹരിക്കാൻ എപ്പോഴും ഗവമ്മെണ്ടു് ജാഗ്രൂകരായിരിക്കണം. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു് ഇതിൽ പ്രത്യേകം ജാഗ്രൂകത ഉണ്ടെന്നു് ഞങ്ങളുടെ സങ്കട ഹരജി ഗവമ്മെണ്ടിലേക്കു അയച്ചു് അതിന്മേൽ നടപടികൾ നടത്തിച്ചതിൽനിന്നും അറിയാം.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—Sir, communal representation in services is not desirable. The population of Cochin is made up of diverse elements often with fundamental, racial and religious differences. Even within the same racial or religious community, caste distinctions are responsible for rigid divisions of classes. According to the Census of 1921, the following are roughly the statistics, of the literate in English over the age of 20 and over:—The Tamil-Brahmins 2,000; the Nayars 3,000, the Indian Christians 3,000; the Ezhuvas 500; the Muhammadans 150; and others including various denominations 2,127. The Member for Chalakkudi in the last Council has collected caste-war figures of appointments over Rs. 50 in the State at page 873 of Vol. II of the Council Proceedings, which will show that, out of a total of 597 appointments over Rs. 50 shown in *the Civil List*, 234 are held by the Brahmins; 189 by the Nayars; 101 by the Indian Christians, 12 by the Ezhuvas; 3 by the Muhammadans and 58 by others. If these 597 appointments are to be divided among the several communities in the State according to the proportion of the literacy in English referred to at the beginning, the Brahmins are to get 110 appointments, the Nayars 166, the Indian Christians 166, the Ezhuvas 28, the Muhammadans 8 and others 119. If, on the other hand, the 597 appointments are to be distributed according to the proportion of the total population of each class or community, the Tamil-Brahmins are to get only 13, the Nayars 80, the Indian Christians 159, the Ezhuvas 137, the Muhammadans 42 (Mussalmans) and others 166. Does not each of the above divisions contain several sub-divisions, and is the representation of communities to be in proportion to these sub-divisions also? Communal representation will not help to develop an uniting bond or link in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the State. Equal and adequate educational facilities and equal opportunities for all are the true remedies for these communal problems.

Mr. V. D. Ouseph.—Distinction based upon the educated percentage has no meaning at all. That is all I have to say. Of course, it must have other considerations, and I should say that, if you find educated men among the less educated communities, all of them should be given appointments. It should not have any percentage with the educated number.

Mr. A. B. Salem.—Sir, I also rise to support this proposition. But I should be understood to say that I am for nationalisation and for discrediting communalism. The State service is not a museum for the representation of all classes and creeds, and I would be sorry to make it a menagerie of all the various castes and tribes of Cochin. Efficiency certainly should be the criterion. If you can get efficient men from the unrepresented communities, certainly they must be taken up, and a point must be stretched in their favour, so that they may also feel that we do not discard them. As I said before in the morning, we need every confidence in the Administration. That should be kept in view, and every community that lives in Cochin should generate that confidence, and should be nationalised. And I am sure that, in the years to come, that will be followed in reality. As it is, this has to be done under the Standing Orders. It is not enough to have principles on paper. I should like to have them translated in the making of appointments.

മിസ്റ്റർ കെ. എം. സീതി.—അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകളെ! പള്ളുരുത്തി മെമ്പർ മിസ്റ്റർ ആൻറണി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതും ഇഴവ പ്രതിനിധി പിൻതാങ്ങിയിട്ടുള്ളതുമായ ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാനും ഹാർദ്ദമായി പിന്താങ്ങുന്നു. ദേശാഭിമാനത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു ദേശത്തു താമസിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങളെ അവഗണിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം ഇനി ഒരു പരിഷ്കാരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ അനുഭവംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു. ദേശാഭിമാനവും സമുദായാഭിമാനവും രണ്ടു ഭിന്നമായ മനോഭാവങ്ങളല്ല; രണ്ടു ഭിന്നശക്തികളുമല്ല. ഒരു ദേശം എന്നു പറയുന്നതു് ഏതാനും സമുദായങ്ങൾ കൂടി ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ജനസഞ്ചയത്തെയാണു്. അല്ലാതെ അചേതനങ്ങളായ കുന്നുകളെയോ, സമുദ്രമോ, പാറകളോ മാത്രം നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തെയല്ല ദേശമെന്നു പറയുന്നതു്. ദേശാഭിവൃദ്ധി എന്നു പറയുന്നതു് ഒരു ദേശത്തുള്ള വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു് സംതൃപ്തിയോടും ഐക്യത്തോടും കൂടി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള സൌകര്യത്തെയാകുന്നു. ഒരു ദേശത്തെ ജനവിഭാഗത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനു് സമത്വവും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശരിയായ അവകാശവും മറുഭാഗക്കാർ സമ്മതിച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ആ ദേശത്തിനു് അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകാൻ തരമില്ല. അവർക്കു് അവരുടെ അവകാശ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതു് ദേശത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ തടയുകയാണു്. നിർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വിഭിന്നനാമങ്ങളോടുകൂടി ഏതാനും ജന സമുദായങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ഈശ്വപ്രതിനിധി പറഞ്ഞതുപോലെ ഇതു് ഒരു നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയായിരിക്കാം. ഈ നിർഭാഗ്യാവസ്ഥയെ കഴിയുന്നതു പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടി ഓരോ സമുദായങ്ങൾക്കു് ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട അവകാശങ്ങളേയും അധികാരങ്ങളേയും വകവെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്—അതായതു് ഇവിടെ സമുദായപ്രതിനിധ്യത്തെപ്പറ്റി വാദിക്കുന്നതു്—ദേശാഭിമാനമില്ലായ്മയുടെ ഫലമാണെന്നു് ആരെങ്കിലും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഭീമമായ ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയാണു്. ഞങ്ങളും ആ ദേശാഭിമാനവാദം ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലെ ദേശാഭിവൃദ്ധിയിൽ അതിയായ താല്പര്യമുള്ളവരാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഈ ദേശത്തിലുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനും ഉയരുവാനുള്ള സൌകര്യമില്ലാതെ വരരുതെന്നു് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും. ഈ രാജ്യത്തുള്ള വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കുതമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനും സൌഹാർദ്ദതയ്ക്കും ജനങ്ങളുടെ സന്തുഷ്ടിക്കും ഭംഗം വരുത്തരുതെന്നാണു് ഞങ്ങൾ വാദിക്കുന്നതു്. ഞങ്ങളുടെ ശ്രമവും അതിനാണു്. ആ ശ്രമത്തിൽ പ്രതിനിധ്യമുള്ള സമുദായക്കാർ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകളും ത്യാഗങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതു് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു് അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഓരോ സമുദായങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ത്യാഗംചെയ്യാൻ ചിലർ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ അവരാണു് രാജ്യക്ഷേമത്തെ തടയുന്നതു്. സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ഒരു കാലത്തു് വലിയ അന്തസ്സുള്ള ഒരു പദവിയായി ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു, ഇന്നു് അതൊരു വിലകുറവാണെന്ന ബോധം ജനസമുദായത്തിൽ സംക്രമിച്ചിട്ടില്ലെ എന്നു് ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ വിചാരം ശരിയാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഗവർമ്മെണ്ടു ഉദ്യോഗം എന്നതു് ഒരു വ്യവസ്ഥിതമായ നിയമത്തോടുകൂടി ജനങ്ങൾചെയ്യുന്ന ദേശസേവനത്തിന്റെ ഒരു രൂപാന്തരം മാത്രമാണു്. പബ്ലിക്കു് സർവ്വീസ്സു് അല്ലെങ്കിൽ പൊതുജനസേവനമെന്നാണു് അതിന്റെ പേരുതന്നെ. അതിനാൽ അതിനു് യാതൊരു കുറവും കല്പിക്കുവാൻപാടില്ലാ. അതും ഒരു മാന്യമായ ദേശസേവനംതന്നെയാണു്. അങ്ങിനെ ദേശത്തെ സേവിക്കാനുള്ള സൌകര്യവും അവസരവും ജനങ്ങൾക്കു പലർക്കെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഒരു ദേശത്തെ ഭരണകാര്യത്തിൽ അവിടെ താമസിക്കുന്ന എല്ലാ സമുദായക്കാർക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങിനെ പങ്കില്ലാത്ത

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വക്കു് ഉള്ളവർ കുറെ ത്യാഗം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും ദേശാഭിമാനത്തേയും ദേശാഭിവൃദ്ധിയേയും കരുതി അതു അനുവദിച്ചു് കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ദേശീയ ഭരണത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു് ഇന്നത്തെപ്പോലെ അസമത്വങ്ങൾ വളരുവാനൊ വെച്ചു പുലർത്തുവാനൊ അനുവദിക്കാവുന്നതല്ല. അസമത്വങ്ങൾ വെച്ചു പാലിച്ചാൽ രാജ്യംതന്നെ നശിച്ചുപോകും. രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കു് മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകയില്ല. ജനാധിപത്യമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ ജനസമുദായങ്ങൾക്കു് സമത്വവും സമാവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കേണം. ജനങ്ങൾക്കു് ഒരുപോലെ ഉയരുവാനുമുള്ള അവസരവും സൌകര്യവും ഉണ്ടാക്കി കൊടുക്കണം. ഉദ്യോഗമാനത്തിലുള്ള സമത്വം രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കു് ഒഴിച്ചു കൂടാത്തതാണെന്നു് പറയുന്നതിൽ ഒരു അബദ്ധവും ഇല്ല. ആ വിഷയത്തിൽ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാത്തതു് രാജ്യത്തിന്റെ നാശകാരണമാണെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ഒരു സമുദായത്തിനു് പ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്നു് പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ഇതര സമുദായങ്ങളുമായി തമ്മിൽ തല്ലണമെന്നല്ല അർത്ഥം. രാജ്യത്തുള്ള സമുദായങ്ങൾ തമ്മിൽ കലഹപിശയുണ്ടാകാതിരിക്കേണമെന്നതാണു് അതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഉദ്യോഗം മനുഷ്യരുടെ ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം കൂടിയാണെന്നുള്ളതു് നാം വിസ്മരിച്ചു കൂടാ. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കു് ശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ടു്. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിക്കാണു് അവർ ശമ്പളം വാങ്ങുന്നതു്. (*Hear, hear.*) ഉദ്യോഗദാനംകൊണ്ടു് മനുഷ്യനു് ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം തുറന്നു കൊടുക്കുന്നു. ആ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ നോക്കി ഓരോ സമുദായത്തിനും കിട്ടേണ്ട അവകാശം നല്കുകതന്നെ വേണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള യുവാക്കന്മാർ പട്ടണങ്കിടന്നു് വലയുക എന്നുള്ളതു് വളരെ കഷ്ടമാണു്. അവർക്കും ജീവിക്കണം. അതിനുള്ള ഒരു വഴിയത്രേ ഉദ്യോഗവും. ആളുകളെ അതിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വിടാതെ "പ്രാപ്തി" എന്നൊരു മാനദണ്ഡം മാത്രം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ക്രൂരമാണെന്നാണു് എന്റെ പക്ഷം. ഈ 'പ്രാപ്തിവാദം' ഒരുമാതിരി ക്രൂരതരമായ ഖഡ്ഗമാണെന്നാണ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. പ്രാപ്തി എന്ന മാനദണ്ഡംവെച്ചു ആളുകളെ തടയുന്നപക്ഷം അവരിൽ കുടികൊള്ളുന്ന ശക്തിയെ എങ്ങിനെ അറിയാൻ സാധിക്കും? എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ ഈഴവമെമ്പർ പറഞ്ഞതുപോലെ മറ്റുള്ളവർക്കും അവരുടെ പ്രാപ്തിയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു വേണ്ട അവസരം കൊടുക്കാതെ അവരിൽ കുടികൊള്ളുന്ന മഹത്തരമായ യോഗ്യതകൾ—സാമർത്ഥ്യം ബുദ്ധിവിശേഷം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ—എങ്ങിനെ ലോകർക്കു മനസ്സിലാകും? അതു് അവരിലും ഉണ്ടു്. അവർക്കു സൌകര്യം കൊടുക്കുക. അവരുടെ പ്രാപ്തി അപ്പോൾ കാണാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചോദിക്കട്ടെ? കൂടുതൽ പ്രാപ്തിയുള്ള അപേക്ഷകന്മാരുണ്ടായാലും അവരെ സ്വീകരിക്കാതെ സ്വീസിൽ ഇരുന്നവരാണെന്നുള്ള കാരണം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റു ചിലർക്ക് ഉദ്യോഗക്കയറ്റം കൊടുത്തുവരാറുണ്ടല്ലൊ. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു് പ്രാപ്തിയെമാത്രം ആസ്പദമാക്കിയാണെന്നു് ആരെങ്കിലും വാദിക്കുമൊ? അതുകൊണ്ടു് ശരിയായ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രാപ്തിപ്രമാണത്തെയും നാം ലംഘിക്കുന്നുണ്ടെന്നുവരുന്നു. ഞാൻ ഇങ്ങിനെപറയുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രാപ്തിയെ കുറ്റമായി ഗണിക്കേണ്ട എന്നു് എനിക്കു് അഭിപ്രായമുള്ളതായി ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു്. ഒരു നിയമിതമായ പ്രാപ്തിയുള്ളവരും രണ്ടു് സമുദായങ്ങളിൽപെട്ടവരുമായ അപേക്ഷകന്മാരുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിൽ പ്രാതിനിധ്യം കുറഞ്ഞ സമുദായത്തിലെ അംഗത്തിനു് ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുക. ഒരു സംഗതി നാം മനസ്സിലാക്കണം. പ്രാപ്തിയും കാര്യക്ഷമതയും ഒരു സമുദായത്തിന്റെപ്രത്യേക സ്വത്തല്ല. ജന്മനാതന്നെ ചില സൌകര്യങ്ങൾ ചിലർക്കു് കൂടുതലായി ഉണ്ടായിരിക്കാം. പലതുറകളുണ്ടുകളായി വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യാം ഉദ്യോഗങ്ങൾവഹിച്ചും വന്നിട്ടുള്ളവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു് സ്വാഭാവികമായി മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതലായി സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായേയ്ക്കാം. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് മറ്റുള്ളവർക്കുംതങ്ങളുടെ ശക്തികളെ വളർത്തുവാനുള്ള അവസരം നല്കുന്നപക്ഷം അവരും സമർത്ഥത കാണിക്കുമെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നതും. പ്രാതിനിധ്യമില്ലാത്ത സമുദായക്കാരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അവർക്കു് ഭരണസാമർത്ഥ്യം സിദ്ധിക്കുന്നു.അവരേയും ഈ തുറയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതായാൽ— അവർക്കു് വേണ്ടുവോളം പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം—അവരും അത്ഭുതകരമായ പ്രാപ്തി പ്രകാശിപ്പിക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തതു് ഒരു രാജ്യത്തെവലിയ ഒരു ജനസമൂഹത്തിനു് അവരുടെശക്തിയെ ലോകസമക്ഷം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭത്തെ അടച്ചുകളയുന്നതിനു് തുല്യമാണു്. ഓരോരുത്തരുടെ പ്രാപ്തിയെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ട സൌകര്യങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. അതു് ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഒരു വലിയ ധർമ്മമാകുന്നു. ഉദ്യോഗദാനത്തിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കണം. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് രാജ്യത്തിലെ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട മൈത്രിക്കും സമാധാനത്തിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ഒരു രാജ്യത്തു് സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുക എന്നതു രാജ്യഭരണത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശങ്ങളിലൊന്നാണല്ലൊ. അതു് സാധിക്കേണമെങ്കിൽ രാജ്യഭരണകാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ എല്ലാ സമുദായക്കാർക്കും അവസരവും അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അതില്ലാത്ത കാലത്തോളം ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ ഉദ്ദേശം അപജയ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പെട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കും. അധഃപതനം വരാനും ഇടയുണ്ട്. ഗവമ്മെണ്ടും ജനങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ച് രാജ്യാഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ശ്രമിച്ചെങ്കിലെ ഒരു രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപഥത്തിൽ എത്തുകയുള്ളു. ജനങ്ങൾ ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ രാജ്യഭരണത്തിൽ അവർക്കും പങ്കുകൊടുക്കേണം. അങ്ങനെ ഒന്നുംചെയ്യാതെ വരുമ്പോൾ ഗവമ്മെണ്ടിനു് ജനങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാതെവരുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഈ കാരണത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കണമെന്നു് ഗവമ്മെണ്ടു് ജനങ്ങളോടു് ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതു് സ്വീകരിക്കുന്നതിനൊ ഗവമ്മെണ്ടിനോടു് സഹകരിച്ചും സഹായിച്ചും രാജ്യത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനൊ അസമതർക്കം അനുഭവിക്കുന്നവർക്കും തങ്ങൾക്കു് കിട്ടേണ്ട അവകാശം കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തവരും വേണ്ടുവോളം സന്നദ്ധത പ്രദർശിപ്പിക്കയില്ല. അതിനു് അവർക്കു് ആഗ്രഹവും ഉണ്ടാകയില്ല. "ഗവമ്മെണ്ടു് പ്രത്യേകം ചിലരുടെ വകയാണു്. ഞങ്ങൾക്കു് അതിൽ കായ്മുമൊന്നും ഇല്ല" എന്നായിരിക്കും അവരുടെ ന്യായവാദം. അപ്രകാരമുള്ള വലുതായ ഒരു അസംതൃപ്തി രാജ്യത്തിലെ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു് വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു് വിഘാതം നേരിടുന്നു. അങ്ങിനെചെയ്യുന്നതു് രാജ്യശ്രീ നശിച്ചുപോകുന്നതിനുകൂടി കാരണമായേക്കും. അതിനാൽ ഉദ്യോഗദാനവിഷയത്തിൽ നിശ്ചയമായും സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണു്. അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്ന ആളുകൾ ദേശാഭിമാനമില്ലാത്തവരാണെന്നു പറയുന്നതിനു തീരെഅടിസ്ഥാനമില്ല. അവരാണു് രാജ്യത്തിന്റെപൊതുവായ ഐശ്വര്യത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിലഷിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ സ്വദേശാഭിമാനികൾ. (*Hear, hear.*) അതിനാൽ ഗവമ്മെണ്ടു് രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുരക്ഷയെകരുതി ഓരൊ സമുദായത്തിന്റേയും അവകാശങ്ങളെ പാലിക്കേണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട പള്ളിരുത്തി സാമാജികൻ ഹാജരാക്കീട്ടുള്ള ഉപക്ഷേപത്തെ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan.—Sir, my standing up to further support the proposition (*hear, hear*) brought before the House by the Hon'ble Member for Pallivirutti will only illustrate the truth of the suggestion that was made by the Hon'ble Member for the Ezhuvas South that it is only the unrepresented classes that will chance to make the cry for further representation or adequate representation of unrepresented communities. Since the pros and cons have been so ably discussed by the various Hon'ble Members who preceded me, I do not wish to expatiate upon them any further. I only urge upon the Government that the cases of the unrepresented communities be preferably considered, when there is a candidate from any unrepresented community with the minimum qualification coming

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

forward and asking for a place, (*hear, hear*) even though there may be applicants from other communities (communities well represented) with better and higher qualifications, and perhaps with recommendations too. But that should not be allowed to stand in the way of the applicants from unrepresented communities being appointed in the service, if he has the very minimum qualification required for the post. With these words I support the proposition brought forward by the Hon'ble Member for Pallivirutti.

Mr. A. B. Salem.—Let us know the view of the House.

Rao Bahadur Mr. John Kuriyan.—May I say a few words? Two of the Hon'ble Members look forward for an ideal time when all the people in Cochin will be belonging to one community, viz., Cochinites, i. e., Nationalists of Cochin. In this question of Government service, there is also another ideal to be looked to. That ideal is inherent in that word 'service.' Now Government servants are not looked upon as servants but as masters. They think so and the people think so. They are called *Yajamanans*. They do not remember that they are really servants. If they are really servants, and the work done is self-sacrificing work, then there would have been no conflict. How did this thing come that this Government service is supposed to be something that people should hanker after? I think the beginning of that was in Clive's days. Clive, you will remember, increased the pay of the servants of East India Company to prevent corruption, and that is how a Collector or a revenue board member gets nearly as much pay as the Prime Minister of England. These European officers were paid out of all proportion to their work. And when Indians got into the same sort of employment, they said 'we must be paid as much as they'. Government said they were Provincial servants and would get only 66 2/3 of the European. Even this was too much for the Indian. He began eagerly hankering for such posts. A European engineer is paid Rs. 2,000 and the Indian engineer says he must be paid Rs. 1,670. The rush became great. It was a good thing. A father and mother have a clever boy. They spend money and educate him and then the boy comes back as a Collector. It is a splendid investment, a very good thing. This is why many people rush for English education. What are after all the essentials of that education? The boy knows a foreign language. He is clever in that language. Therefore, he is supposed to be good for other things. He is not clever as Rama Ayyan Dalava or one of those Diwans who ruled over Indian States who did not know English. People in British service are paid very high. I go to Madras and talk to an

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

engineer and ask him what his engineering knowledge is. Suppose I find that he is inferior and that I can give points to him. I enquire about his pay. He gets twice of what I get. Then I come back and say I want more pay. What happens now is that emoluments of public service are so attractive that people rush for it. When public service is considered as real services to be done as self-sacrificing work, and not as a good monetary investment, then the rush for the loaves and fishes of office will cease.

Mr. A. B. Salem.—Why don't you set an example, Sir? With your pension you could have served us for nothing.

Rao Bahadur Mr. John Kuriyan.—You did not ask me. What I say is, that at present the market value of Government service is high. That will come down.

Dr. A. G. Menon.—On a point of order, Sir. He is digressing. That is not the question here.

Rao Bahadur Mr. John Kuriyan.—What I say is, when Indianisation advances and the unemployment of the highly educated becomes acuter, then the market value will come down. One day perhaps you can get a Chief Engineer for a much less pay than you pay me. In those times this hankering for the loaves and fishes of office will also cease.

Dr. A. R. Menon.—A graduate is appointed for Rs. 7½ in Travancore.

Rao Bahadur Mr. John Kuriyan.—Exactly; there cannot be much hankering after Rs. 7½. That is what is coming.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—We have accepted the principle.

Mr. A. B. Salem.—You accept the principle?

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—We have accepted the principle of giving representation to the unrepresented classes.

Mr. A. B. Salem.—That is all right.

Mr. K. J. Antony.—I beg to withdraw the motion.

(*The motion was with leave withdrawn.*)

Mr. C. V. Kuriyan.—*To reduce the allotment of Rs. 11,668 for 'item, Establishment' by Re. 1.*

President.—Motion No. 4, Mr. C. V. Kuriyan.

Mr. C. V. Kuriyan.—I may urge that with a large population the Magistrate Court at Trichur has not got sufficient accommodation, and not only that, clients, vakils and clerks and witnesses are put to the greatest inconvenience. I would suggest to the Government to have a mutual transfer of the Government Trades School and the District Magistrate's Court. Not only that, seats are not sufficient. I should like more seats to be provided.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

(The motion was with leave withdrawn.)

Mr. Thomas Manjuran.—*To reduce the allotment of Rs. 11,668 for 'item, Establishment' by Re. 1.*

President.—Motion No. 5, Mr. Thomas Manjuran.

Mr. Thomas Manjuran.—I sent the cut motion in order to emphasise certain points, most of which I have said already in the budget speech. There seems to be a misapprehension. The Law Member told me that he was under a mistaken impression. I never referred to the entire Magistracy of the State as being corrupt. In fact the words that I used were "The existence of rank corruption as regards *a few* of our Magistrates, etc." That may kindly be noted. I shall be the last man to say so, because I know there are very estimable Magistrates to-day in our State service.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—I take objection to that, Sir. A few means more than one.

Mr. Thomas Manjuran.—Then about the other Magistrates I referred to in my speech yesterday.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—It was enquired into and was found groundless.

Mr. Thomas Manjuran.—I did not refer to every one. I referred to two specific cases. I never said that the Magistrate about whom questions were asked was *corrupt*. I particularly said that it was unfair to the Magistrate as well as to the public to keep the matter out of public notice. This is what I said. "Is an open allegation made in the Council by a representative of the Council to be treated in such light-hearted fashion? Is it fair either to the Magistrate or to the public?"

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—It was not treated lightly.

Mr. Thomas Manjuran.—You understand what I mean when I say it was treated lightly. I said nothing was published about those questions. If those questions were on enquiry found to be baseless, it was the bounden duty of the Government to publish those facts and restore the confidence of the public in that particular Magistrate. What confidence will the public have on a man whose character is publicly condemned, or on whom suspicion is thrown about? Unless that suspicion is removed, it would not be to the good of Criminal Administration. I do not want to say anything more about corruption. I was far from attacking the whole community of Magistrates, among whom I know there are inestimable persons.

The District Magistrate should have far more control over the Magistrates than now existing. The word of the District Magistrate should shake the Magistrate just as is now the

LIBRARY, ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

case in the British Districts. There, the Collector is invariably the District Magistrate, and that Collector probably has the entire destiny of the Magistrates in his hands, and the Magistrate thinks four times before he is corrupt.

Another word about the appointment and control of the Munsiffs, which ought to be by the Chief Court. That system is followed in Travancore and in the Madras Presidency, and there is no reason why it should not be followed here. That would secure us efficient judiciary and prevent curruption creeping in.

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—That matter has been discussed in the Special Finance Committee's report.

Mr. Thomas Manjuran.—There is some reference. I think that is all I have to say. Let us try to make the services efficient and then make our services free from corruption. I only want to bring these matters before the notice of the House. Every one assembled here will agree about the truth of the saying that "Hell is paved with good intentions." It is action that we want, not intentions. With the permission of the House, I withdraw the motion.

(*The motion was withdrawn with leave.*)

Mr. C. J. Mathew.—*To reduce the allotment of Rs. 11,668 for 'item Establishment' by Re. 1.*

President.—Motion No. 6, Mr. C. J. Mathew.

Mr. C. J. Mathew.—I do not press it.

(*Hence it was considered withdrawn.*)

Mr. A. B. Salem.—*To reduce the allotment of Rs. 41,945 for 'C—Criminal Justice' by Re. 1.*

President.—Motion No. 7, Mr. A. B. Salem.

Mr. A. B. Salem.—I withdraw it with the consent of the House.

(*It was considered withdrawn.*)

Mr. K. J. Antony.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Rs. 10.*

President.—Motion No. 8, Mr. K. J. Antony.

Mr. K. J. Antony.—I withdraw with leave of the Council.

(*The motion was considered withdrawn.*)

Motion No. 10.

Mr. K. P. Kannan Nayar.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under "Demand No. XV" by Rs. 100.*

President.—Motion No. 10, Mr. K. P. Kannan Nayar.

Mr. K. P. Kannan Nayar.—I only want to say one or two words in connection with this motion. This motion has been tabled to bring to the notice of the Government two import-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ant facts. First, insufficiency of accommodation, so far as many of our courts are concerned. Something was said about the Munsiffs' Courts and probably of the Magistrate's Court at Trichur. I want to draw pointed attention of the Government to the insufficiency of accommodation so far as the Cochin Munsiff's Court—in fact almost all the courts are concerned. So far as the District Court is concerned, there is an additional Court where there is no room either for the District Judge or the vakils or the clients that flock to the court. The Sirkar Vakil's office, which is a barrier so far as the main hall is concerned, prevents breeze from coming in, and so his office has to be located elsewhere. The Law Member will be a witness to that. That is the first point which I wish to bring to the notice of the Government. The second point is about the desirability of direct recruitment from the Bar to the judicial posts in all grades of service. I heard something by way of reply from the Government side with reference to this matter. What I want to emphasise is that you must fill posts in all grades, I mean, Magistrates, Munsiffs, District Judges, Additional District Judges and Chief Judges, by direct recruitment as far as possible. I do not say that you should not give promotion to competent men in service now. I will just point to the state of things now existing, Sir. The Bar Associations have been clamouring times out of number both in Trichur and Ernakulam just to bring to the notice of the Government that direct recruitment of the service should be adopted. And the Government used to say that the ex-claims would be considered. In Ernakulam the Bar Association got a reply recently that the Government is adequately considering the claims of the Bar. It is not a fact as you will find. I will say one or two instances. There are 4 District Judges, 2 Principal and 2 Additional District Judges. Is any one of them directly recruited from the Bar? Is it because there are no competent men for the service at the Bar?

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—Three of them were practising vakils.

Mr. K. P. Kannan Nayar.—I will come to that. They were trained as Magistrates or probably Registrars. Then they were gradually promoted. All District Judges holding those posts were Magistrates. One of them was only a clerk. Did you ever recruit directly from the Bar? Of the District Munsiffs, there is only one who is directly recruited from the Bar. The various Judicial officers now in service had to go as Magistrates, and once they go as Magistrates they are gradually promoted. What about the condition of competent men in the Bar, who may like to enter service? They get no option be-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

cause the Government is not taking them except very rarely. The principle seems to be the reverse. Only one was recruited as a District Judge for six months during the course of a few years. Now I want to bring to the notice of the Government that the policy should be completely changed. Efficiency of service imperatively demands it. I want to bring to the notice of the Government this fact. I shall now, with the sanction of the House, withdraw the motion.

(*The motion was with leave withdrawn.*)

Motions Nos. 11—13.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Re. 1.*

Mr. V. D. Ouseph.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Re. 1.*

Dr. A. R. Menon.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Re. 1.*

President.—Motion No. 11, Mr. C. A. Kunjunni Raja.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—The object of this motion is to discuss the orders issued by the Second Class Magistrate of Trichur under section 125 of the Criminal Procedure Code in connection with the Perumanam *Pooram* this year. Although the action may seem to be a local affair, such orders cannot be allowed to stand without any objection, for they are a violation of the elementary rights of the citizens of the State. For the Perumanam *Pooram* the deities are taken in procession to the Perumanam temple from the two temples of Urakam and Cherpu. The Urakam temple is managed by the Sirkar, and the Cherpu temple is owned by private *Oorallers*. For the conduct of the processions *within* the precincts of the Perumanam temple, to avoid conflict the Government has fixed as long ago as 1062 that the time to be occupied by the Urakam procession is to be from 10·45 p. m. to 2·45 and that the rest of the night is set apart for Cherpu procession. There is no other restriction by the Government. The Second Class Magistrate of Trichur by his orders this year, on the ground of *mamool*, prevents the authorities of the Cherpu temple from leading their procession from the Cherpu temple *to* the precincts of the Perumanam temple *with Pancha Vadyam and fire-works.* We find such innovations and departures everywhere. For the Trichur *Pooram*, we can refer to the Paramekkavu people leading their procession with *Pancha Vadyam* at night as an innovation, and there were no orders under Section 125 by the Magistracy. In Perumanam the parties involved are on one side the Government of Cochin and on the other the *Oorallers* of the Cherpu

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

temple. So far as I am aware, there are absolutely no orders in the past which prevent such a procession being conducted with fire-works and *Pancha Vadyam*. If this principle of *mamool* is to prevail, people cannot go in a motor car on a road; the Second Class Magistrate may say that the pedestrians on the road may feel jealous of the innovation of a motor car and may create breach of the peace. That will be, according to the Magistrate, an occasion for orders under Section 125 against owners of motor cars I think such orders cannot be allowed, and it is to bring to the notice of the Government the unreasonableness of the orders, especially when the Government, being a party, is not likely to create breach of the peace, that I have moved this cut motion.

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar.—On a point of order. Can we discuss matters regarding temples in this House?

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—Only Sirkar Devaswams are removed from our cognisance. Suppose the Devaswam Commissioner commits murder in a private temple. Can we not discuss that?

Mr. A. B. Salem.—It is not discussing about temples; it is only discussing a matter on the road.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—What has the Second Class Magistrate to do with Sirkar Devaswams?

Dr. A. R. Menon.—What I wish to point out is if fools are willing to spend money on fire-works and *Pancha Vadyam*, why are you standing in the way of clever people enjoying it? After all is said and done, one or two more elephants will not disturb the temper of the deity, whereas it will be a source of enjoyment to the fellows who go there. In wisdom and in generosity to the people of this country, afford them this enjoyment when people are spending for it more than they have a right to spend. (*Hear, hear.*)

Mr. A. B. Salem.—What is the Government's attitude?

Mr. A. Sankara Menon.—Sir, the point really involved in this case has not been touched by any of the speakers. The question is what did the Magistrate do in this matter. The Magistrate had only to see whether a breach of the peace was imminent or not. He thought that a breach of peace was imminent because there was faction on both sides—the Urakam and Cherpu people. It may be brought to the notice of the House that the person responsible for the Cherpu *Pooram* undertook on the forenoon of the 17th that they would not have any procession with the playing of *Pancha Vadyam* and fire-works. And what they did was to secretly arrange for the whole thing. This was what I gathered from the report.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—What is the objection?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Sankara Menon.—The Magistrate has a duty to see that no breach of the peace takes place, if there are two factions. It may also be brought to the notice of the House that, when the order was passed by the Magistrate, he told the people that the District Magistrate would be at the spot, and that they might appeal to him if they were not satisfied with his order. The District Magistrate writes to say that he was on the spot, and that no appeal was made to him. I think these facts are sufficient to enable the House to see whether the motion should be supported or not by the other Members.

Mr. C. A. Kunjunni Raja.—I withdraw the motion with leave.

(*The motion was with leave withdrawn.*)

Mr. V. D. Ouseph.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Re. 1.*

President.—Motion No. 12, Mr. V. D. Ouseph.

Mr. V. D. Ouseph.—The purpose of the motion is to draw the attention of the Government to the want of accommodation in the Chief Court and other buildings on which sufficient has been said by the Hon'ble Member for Vellarappalli and others. I withdraw with leave.

(*The motion was withdrawn with leave.*)

Dr. A. R. Menon.—*To reduce the total allotment of Rs. 2,51,500 under 'Demand No. XV' by Re. 1.*

President.—Motion No. 13, Dr. A. R. Menon.

Dr. A. R. Menon.—The object of this motion is to draw the attention of the Government to the vicious system of inflicting corporal punishment upon adults. It is time that this most brutal, vicious and uncivilized form of punishment inflicted upon adults should cease.

Mr. A. B. Salem.—I think you are mistaken.

Dr. A. R. Menon.—I say punishment inflicted by the Court—corporal punishment or whipping. It has never been proved by any one that corporal punishment has succeeded in curtailing crime or bringing people to discipline. In every country where this punishment is resorted to it has been given up, and I think that the time has come to give up this most brutal form of punishment, which does not serve the purpose for which it is intended. And just to put a stop to it, I press to divide on this question.

Mr. A. B. Salem.—Nobody for whipping?

Mr. Thomas Manjuran.—This is a matter which need not be discussed.

Mr. A. B. Salem.—Is the Government prepared to accept?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Manjuran.—May I know what is the present proposal? We are close on time. Are we going to extend our sitting according to the Standing Order?

Mr. A. K. Vengu Ayyar.—This may be discussed and the remaining portion taken to-morrow. Only on the last day the whole thing need be taken up.

Mr. Thomas Manjuran.—Since the Hon'ble Member for Trichur wants a division, I want to say something. I hold a different opinion. I don't know whether there is time to discuss that now.

Mr. S. S. Koder.—Why not discuss that to-morrow?

Mr. Thomas Manjuran.—Whipping is more salutary in some cases than jail punishment. I know that it is pernicious to send a young boy of 17 or 18 to jail. Take the case of an adult who had been a jail-bird for years together, and who insults a little girl. If I were a Magistrate, and if I have the power, I would administer whipping once in every week. He had been 15 years in jail, he had left his utensils in jail so that he might come back and use them. He comes out, and insults a little girl of 6 or 7, and the Magistrate sends him to jail. It is for that class of people that whipping is intended. There is a lot to be said on the subject.

The Council rose for the day at 5 p. m.

T. K. KRISHNA MENON,
Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly